

**Висѣкъ** *вм.* врисѣкъ *с. м.* ржаніе: Тогай ми веле неговъ шаренъ конь Со вискомъ на стопанъ прикажува. *М. 143.*

**Висѣмъ** *м. дм.* 1) вишу: Облакъ, что выси надъ земь, безъ да ѣ ороси съ дъждъ. *П. 5.* Ак' сумъ нашла ко'анъ герданъ, Да ти висамъ, како него, На твое-то бѣло гърло. *М. 287.* Кралевъ зетъ на колъ виситъ, а зло ти мислѣтъ (пушка). *М. р. 530. (лат.).* 2) завишу: Отъ овцы-ты выси всичкый имъ поминѣтъ. *Л. Д. 1869 р. 178.* Всѣка овца за краче-то си выси (Всѣка коза за свой кракъ). *Ч. 137.* Сѣка коза виси за своятъ собственъ кракъ. *З. 50.* Таковыя (*сир.* подвижни) сѣ Великъ-день и висими-ти отъ него Възнесение, Пятдесятница-та и пр. *Л. Л. 1869 р. 9.*

**Витезь** *с. м.* герой. **Витежкыня** *с. ж.* героиня: Тогава ся абіе на всѣкаде разнелъ гласъ, че ся е показала необыкновенна витежкыня. *Г. 212. Ср. сл. витякъ.*

**Вителъ** *с. м.* поставъ (*мельничный, ткацкій*): Вода-та е всякога полезна, ала кога ся доведе да бара десятицѣ витла воденицѣ, тога тя быва още по-полезна. *Д. Д. 1869 р. 187.* Да прѣде на хурѣ, вителъ и на рѣкѣ разны прѣжды. *Ч. 63.*

**Витици** *с. ж. мн.* (*ср. срб. витица f. понајвише се говори pl. витице, die Haarlocke, cirrus*) кудри: Свѣтна мома, като ясно слънце, Рѣдици ю отъ злато плѣтени, Витици ю отъ сребро виѣни. *Ч. 340.*

**Виткамъ** *м. дм.* верчу: Главник-отъ бърго виткатъ танец-отъ секако, на десно, на лево. *М. р. 525.* **Виткамъ** са обвиваюсъ: Ак' сумъ нашло сѣрмо коланъ, Да сѣ виткамъ како него На твоя-та половина. *М. 287.*

**Виткость** *с. ж.* пгривость, вертлявость: Кога-то мама-та е вече оздрѣла въ природѣ-тъ си, то тя показва нѣкаквы весѣлости, виткости, кършенія и други. *Ч. 64.*

**Витло** *с. с.* винтъ (*син. бурма*): гвоздіе, веригы, витлы, брънки. *РА. 165.*

**Витопотегленъ** *пр.* излучистый: А сѣрпъ ѣ полукръгло плоско източено и назбено отъ вѣтрѣшнѣ странѣ желѣзо, кое отъ единъ край има право витопотѣглино желѣзо, на кое е нахулено дръвце, кое ся звѣѣ, „рѣчалка“. *Шк. 54.*

**Витосамъ** са *тоже* что виткамъ са (*но съ ироническимъ оттънкомъ*): Витосай сѣ, раче осмокраче, Айд' отъ тука, дълго (му) стакинче. *М. 22.* Бегай тамо, витосай сѣ! Чуму ти сѣ до две моми! *ib. 270.*